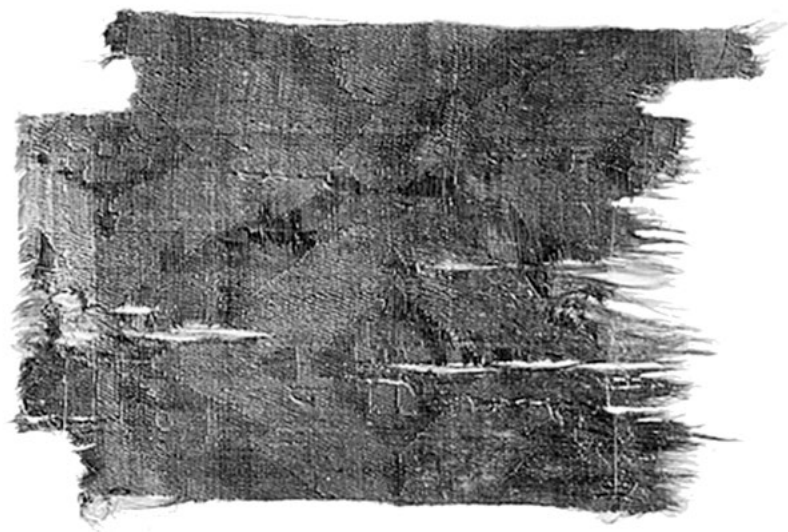

Možná byly ve schránce opravdu ukryty jen ostatky sv. Maura a dalšího křesťanského mučedníka, o němž se však latinský text zmiňuje jen všeobecně, nebo destička pochází až z pozdějšího období, a proto se nápís na ní vztahuje pouze na sv. Maura a ke zbytku lebky patřící někomu jinému. Ostatky dalších světců už opomíjí. Navíc dnes víme, že ve schránce byly i ženské kosterní pozůstatky. Došly se tam snad omylem?

Nevíme, kdo byl tím dalším mučedníkem, o kterém se zmiňuje text na olověné destičce. Možná šlo o sv. Timoteje nebo o sv. Jana Křtitele. Ale proč potom text jméno tohoto světce neuvedl a zdůraznil jen lebku anonymního mučedníka?

Jeden ze zbytků textilií nalezených v relikviáři sv. Maura.

Zjištěné ženské kosterní ostatky mohly patřit oběti porav. Není dokonce vyloučeno ani to, že tehdejší římský prefekt Lampadius nechal v Remeši ve 3. století mučit a vybit celé rodiny vyznavačů křesťanské víry. Skončili snad i se sv. Maurem v nějakém hromadném hrobě? Možná...

Ke všem těmto i k některým dalším sporným otázkám a problémům se ještě vrátíme v následující, závěrečné kapitole, ale nyní se zaměříme na dominantní výzdobu relikviáře. Nejvýznamnější a nejviditelnější dekoraci tvoří sošky a reliéfy vytepané z pozlaceného stříbrného plechu, které svou kvalitou provedení patří v kontextu středověkého zlatnictví k nejúžasnějším plastikám své doby.

Boky relikviáře zdobí 12 sošek apoštolů, po šesti z každé strany. Na první z nich vidíme sv. Pavla s pilou, sv. Jakuba Staršího s knihou, sv. Bartoloměje s nožem, sv. Judu Tadeáše s holí, sv. Tomáše s knihou a sv. Matouše s brkem a knihou. Protější stranu relikviáře pak zdobí sošky sv. Ondřeje s křížem, sv. Jakuba Většího s měšcem na holi, sv. Matěje se sekýrou, sv. Filipa s křížem, sv. Jana s kalichem a sv. Petra s klíčem a knihou.

Při restaurování byly kvůli značné křehkosti sošky vyplněny speciálním tmelem, aby tím získaly větší odolnost vůči případným nárazům. Většina rukou apoštolů byla v průběhu věků poškozována a nahrazována replikami. Podle odborných analýz zůstaly původní ruce jen u sošek sv. Matěje a sv. Petra, přičemž nepříliš zdařilé opravy sošek pocházely především z 19. století.